

Sygn. akt IX Ka 905/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 roku

sprawy **D. B. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 30 stycznia 2013 roku sygn. akt II K 46/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 13 września 2012 roku w K. będąc w stanie nietrzeźwości: 1,64 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził rower po drodze publicznej to jest wykroczenia z art. 87 § 1 a kw (w brzmieniu Ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie Ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw Dz. U. 2013 poz. 1247) i za ten czyn na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 (czterysta) złotych; na podstawie art. 87 § 4 kw (w brzmieniu powołanej wyżej ustawy) w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka zakaz prowadzenia rowerów na okres 3 (trzy) lata;

II. w pozostałej części odnośnie IV i V zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania za II instancję.

IX Ka 905/13

UZASADNIENIE

D. B. (1) został oskarżony o to, że:

w dniu 13 września 2012r. w K. znajdując się w stanie nietrzeźwości - wynik badania 1,64 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził rower na drodze publicznej,

tj. o przestępstwo określone w art. 178a§2 kk.

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy w Kielcach uznał oskarżonego D. B. (1) winnym popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 178a§2 kk i za to na podstawie tego przepisu oraz art. 34§1 i 2kk i art. 35 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 42§2 kk i art. 43§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drodze publicznej na okres 3 lat.

Na podstawie art. 49§2 kk zasądził od oskarżonego D. B. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 400 złotych tytułem świadczenia pieniężnego.

Zasądził od Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kielcach na rzecz adw. T. G. kwotę 221,40 złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego D. B. (1) od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od wyroku wywiódł obwiniony. Z jej treści wynika, że dotyczy ona rozstrzygnięcia o karze a konkretnie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego. D. B. domagał się w tej części zmiany wyroku i uchylecia rozstrzygnięcia o świadczeniu zawartego w punkcie III motywując to trudną sytuacją ciężką sytuacją materialną.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja okazała się skuteczna ale nie z powodu zasadności podniesionego w niej zarzutu. Oskarżony nie kwestionował swojej winy a jedynie domagał się zmiany wyroku poprzez uchYLECIE orzeczenia o świadczeniu pieniężnym. (k. 94) motywując to jak wspomniano na wstępie trudną sytuacją majątkową. Wobec zmiany przepisów cel swój osiągnął bowiem na mocy ustawy z dnia 27 września 2013r.

o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z dnia 25 października 2013 poz. 1247) czyn polegający na prowadzeniu roweru po drodze publicznej z dniem 9 listopada 2013r. stał się wykroczeniem stypizowanym w art. 87 par. 1 a kw, za które nie można orzec środka karnego

w postaci świadczenia pieniężnego z art. 49 par. 2 kk ani kar przewidzianych

w kodeksie karnym. W związku z tą zmianą, do czynu którego dopuścił się oskarżony należało zastosować przepisy kodeksu wykroczeń i skazać go za wykroczenie. Za tego rodzaju czyn na mocy art. art. 87 kw przewidziana jest kara aresztu albo kara grzywny. Kodeks wykroczeń nie daje możliwości orzekania kary ograniczenia wolności bowiem nie jest ona w nim przewidziana. W tym zakresie uregulowanie kodeksu karnego dotyczące odpowiedzialności za prowadzenie po drodze publicznej roweru w stanie nietrzeźwym różni się od regulacji kodeksu wykroczeń. Mając powyższe na uwadze wskutek wniesionej apelacji koniecznym stała się więc zmiana wyroku. Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek prokuratora złożony na rozprawie odwoławczej i skazał D. B. na samoistną karę grzywny. Wymierzenie kary aresztu byłoby rozstrzygnięciem na niekorzyść obwinionego skoro zaskarżonym wyrokiem wymierzona mu została kara ograniczenia wolności, a więc kara o charakterze wolnościowym. Przy wymiarze nowej kary 400 zł grzywny Sąd Okręgowy uwzględnił znaczny stan nietrzeźwości obwinionego, fakt, iż poruszał się on ruchliwą ulicą i powodował w związku z tym duże niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu drogowego oraz jego uprzednią karalność za podobny czyn. Jednocześnie uwzględnił trudną sytuację materialną i rodzinną obwinionego. Kara ta z pozoru może wydawać się niezbyt wysoka jednakże na tle tejże sytuacji w stosunku do obwinionego jest to kara dotkliwa a świadczy o tym choćby treść wniesionej apelacji i zawarty w niej zarzut atakujący nałożenie na obwinionego obowiązku zapłaty świadczenia pieniężnego

w takiej samej wysokości co nowo orzeczona kara grzywny. W ocenie sądu kara ta spełni swe zadania prewencji indywidualnej. Jednocześnie nałożona na obwinionego zakaz prowadzenie rowerów na okres 3 lat na podstawie art. 29 par. 1 i 2 kw. Rozpiętość tego zakazu jest adekwatna dla niebezpieczeństwa dla ruchu jakie obwiniony stworzył i stwarza mając na uwadze jego dotychczasowe zachowanie

a konkretnie to, że prowadzenie roweru w stanie nietrzeźwym nie było czynem incydentalny. Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy jedynie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach i przyznania wynagrodzenia dla obrońcy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. kw mając na uwadze trudną sytuację majątkową obwinionego, fakt iż w chwili obecnej jest on pozbawiony wolności oraz ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec dwojga dzieci.

SSO Andrzej Ślusarczyk